இளையோர் வரிசை - 001

ஒளவையார்

நல்வழி

உரை விளக்கம்

நாவலர் மு.வேங்கடசாமி நாட்டார்

பத்மம் பதிப்பகம்

இளையர் வரிசை: 001

நல்வழி

உரை விளக்கம்

நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார்

பிறந்தநாள்
த.அபிஷேகன்
10.10.2012

பத்மம் பதிப்பகம்

நூற் குறிப்பு

நூற் பெயர்	:	நல்வழி
ஆசிரியர்	:	நாவலர் மு.வேங்கடசாமி நாட்டார்
பதிப்பாளர்	:	தமிழ்மாறன்
பதிப்பாண்டு	:	2010
எழுத்து	:	12
பக்கம்	:	40
படிகள்	:	1000
விலை	:	60/-
அச்சிடல்	:	சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு -11. தொ.பே: 0777 345 666.
வெளியீடு	:	பத்மம் பதிப்பகம் 180,1/48 பீப்பள்ஸ் பார்க் கொழும்பு -11 தொ.பே:071-2726778

PPN : 001- 01- 01-10

முகவுரை

நல்வழி என்பது ஔவையார் என்னும் தமிழ் மூதாட்டியார் அருளிய எவ்வமறுக்குஞ் செவ்விய தமிழ் நூல்களில் ஒன்று. ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், மூதுரை, நல்வழி, ஞானக்குறள் அசதிக் கோவை, பந்தனந்தாதி என்பனவாகிய நூல்களும், பல தனிப்பாக்களும் ஔவையார் இயற்றியன வென்ப.

தமிழ்நாட்டிலே இளைஞரும் முதியரும் ஆகிய ஆடவர்களிலும் பெண்டிர்களிலும், கற்றவரும் கல்லாதவரும் ஆகிய யாவரும் ஔவையார் என்னும் பெயரை அறிந்திருப்பதற்குக் காரணம் அவரியற்றிய ஆத்திசூடி முதலிய நீதி நூல்களேயாகும். தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தவை அவை. தமிழிற் சிறிது பயிற்சியுடையவரெவரும் ஔவையாரின் நீதி நூல்களில் ஒன்றையாவது படித்தேயிருப்பர். பல பெரிய நூல்களின் சாரமாகவுள்ள நீதிகளும், கருத்துக் களும் இந்நீதி நூல்களில் தெளிவுற அமைந்து விளங்கு கின்றன. நல்வழியிருள்ள செய்யுட்கள் பல மெய்ந் நூற்களின் முடிந்த கருத்துக்களை விளம்புவதாகும்.

இந்நூலின்கண் திருவைந்தெழுத்தும், திருநீறும சிறப்பாக எடுத்தோதப்படுவதும், இறுதிச் செய்யுளில்

திருக்குறள், திருநான்மறை முடிவு, தேவாரம், முதலிய சைவத்திருமுறைகள் என்னும் இவையெல் லாம் ஒத்த கருத்துடையன எனக் கூறப்படுவதும் பிறவும் ஆக்கியோரின் சமயத்தையும், உண்மை நூலுணர்வையும் புலப்படுத்துவதாகும். மூவர் தமிழை எடுத்தோதியதிலிருந்து இந்நூல் தோன்றிய காலம் 9ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டதாகு மென்பதும் விளக்கமாம்.

இங்ஙனம்

ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார்

அணிந்துரை

"நல்வழி" தமிழில் நீதிக் கருத்துகளைக் கூறும் நூல். இதனைப் பாடியவர் ஔவையார். 40 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. எளிய சொற்களால் அரிய கருத்துகளை விளக்குகிறது. சமய நீதிகளான ஆன்ம வொழுக்கத்தைக் கூறுகிறது.

40 பாடல்களில் புண்ணிய பாவம் குறித்து 5 பாடல்கள், ஊழ் பற்றி 6 பாடல்கள், இறைவனைக் குறித்து 6 பாடல்கள், ஒழுக்கம் பற்றி 5 பாடல்கள் நிலையாமை பற்றி 7 பாடல்கள், ஈகை குறித்து 7 பாடல்கள் பொருள் பற்றி 1 பாடல் எனப் பிரித்துக் காட்டலாம். ஔவையார் தேவையான இடங்களில் பொருத்தமான உவமைகளால் தம் கருத்தை வெளிப் படுத்தியுள்ளார். புண்ணியம் அல்லாத காலத்தில் செய்யும் காரியம் குருடன் மாங்காயை வீழ்த்த வீசிய கோல் போலப் பயனற்றும் போகும் (பா.4) என்கிறார். இதுபோல் பல்வேறு செய்திகளை உரியவாறு எடுத்துரைக்கின்றார். இதைவிட உழவு தொழிலே ஒப்பற்ற தொழில் என்பதை உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை கண்டீர் பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு (12) என விளக்குவது போற்றத்தக்கதாகும்.

இந்நூலின் இறுதிப் பாடலில் திருவாசகம் பற்றி ஔவையார் குறிப்பிடுவதால் அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்தவர் என்ற செய்தி நன்கு தெளிவாகிறது.

தமிழாகரன்

பதிப்புரை

நம் தமிழ் மன்பதை பல்வேறு பெருமைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது என்று சொல்வது வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை; அது முற்றிலும் உண்மை! அதற்குப் பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூறலாம்.

நம்மைச் சற்று முன் கடந்துபோன இருபதாம் நூற்றாண்டில்கூட, "அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு?" என்ற பிற்போக்குத்தனமான கருத்து வேரூன்றியிருந்தது. ஆனால், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே, இலக்கணப் புலமையுடன் இலக்கியம் படைத்த பெண்பாற் புலவர்கள் பலர் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர் ஔவையார்.

அவர் புலவராக மட்டுமல்லாது, அரசர்களுக் கெல்லாம் அறிவுரை வழங்கி ஆட்சியைச் செம்மைப் படுத்தும் ஆற்றல் பெற்றவராகவும் விளங்கினார். அரசர்களும் "இவர் பெண்தானே!" என தாழ்வாகக் கருதாமல் அவருக்கு உயரிய மதிப்பளித்து வந்துள் ளமை வரலாற்றுச் செய்திகள் மூலம் தெரிய வருகிறது. இன்றைய இந்தியாவின் நாடாளுமன்றத் திலும் சட்டப் பேரவைகளிலும் பெண்களுக்கு முப்பத்து மூன்று விழுக்காடு ஒதுக்கும் உப்புச்

சப்பில்லாத ஒரு தீர்மானத்திற்கே ஒப்புதல் தர அடம்பிடிக்கும் அரசியல் நிலையோடு பழந்தமிழ கத்தை ஒப்பிடும்போது .... அடடா! நமது வழிவழிப் பண்பாட்டுக்கு எதிரான பகைவர் - அயலார் இந்த மண்ணில் நுழைந்த பிறகே இங்கே அனைத்து ஏற்றத் தாழ்வுகளுடன் பெண்ணடிமைத்தனமும் புகுத்தப் பட்டது என்பதை இதன் மூலம் நன்கு உணரலாம்.

அதே ஔவையார்,

"மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்"

என்று பாடினார். அதாவது, "மன்னன் மதிப்பு டையவன் தான்; ஆனால் அவனை விடவும் கற்றறிந்த புலவன் மிகவும் சிறப்புக்குரியவன்" எனக் கூறியுள்ளார்.

அவரது காலத்திற்குப் பின், தமிழ்நாட்டில் ஒருவன், மன்னனாகவும் அரசு புரிந்து, கற்றறிந்த புலவராகவும் பாக்கள் இயற்றி "இரட்டைச் சிறப்பு"ப் பெற்றிருந் ததை அறியும்போது நம்மால் வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. இத்தகைய வரலாற்றுப் பெருமைக் குரியவர் பழங்காலத்தில் முத்து வணிகத்தில் உலகப் புகழ்பெற்ற கொற்கை நகரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஆண்ட அதிவீரராம பாண்டியன் என்பவர் ஆவார்.

மேலும்! முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்து வள்ளல் தன்மை யில் எல்லையில்லாப் புகழ் பெற்ற பாரியின் உற்ற தோழர் கபிலர் என்பார். இவர் பாரிக்குத் துன்பக காலத்தில் தோள் கொடுத்ததோடு மட்டுமல்லாது, பாரியின் மறைவுக்குப் பின் அவரின் மகளிர் இருவரின எதிர்கால வாழ்வுக்காக இமைசோராது உழைத்தவர். சிறந்த புலவர்.

தொடர்ந்து, கண்ணன் மகன் கூத்தன் என்பவர் சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த மதுரையில் பிறந்த தனால் மதுரைக் கண்ணங் கூத்தனார் என்ற பெயருடன் புலமை பெற்று விளங்கினார்.

மற்றும்,பொய்கை என்னும் இடத்தில் பிறந்த தால் பொய் கையார் எனும் இடவாகுபெயர் பெற்ற புலவரும் பழந்தமிழகத்தில் வாழ்ந்திருந்தார்.

இவர்களெல்லாம் சங்க காலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்.

அடுத்து, ஏறத்தாழ முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவர் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் என்பவர். இவரும் சங்கப்புலவர்களுடன் ஒப்பிடும் அளவு தகுதி பெற்று விளங்கியவர்.

மேற்சொல்லப் பெற்ற அனைவரும் பல்வேறு நூல்களையும் தனிப் பாடல்களையும் இயற்றி, தமிழ் இலக்கியத்திற்கு மிகவும் சிறப்புச் சேர்த்துள்ளனர்.

அவற்றுள்,

ஔவையாரின் "ஆத்திசூடி", "மூதுரை", "நல்வழி", "கொன்றைவேந்தன்",

அதிவீரராம பாண்டியரின் "வெற்றிவேற்கை" எனும் "நறுந்தொகை",

கபிலரின் "இன்னா நாற்பது"-

சிவப்பிரகாசரின் "நன்னெறி"

மதுரைக் கண்ணங் கூத்தனாரின் "கார் நாற்பது", பொய்கையாரின் "களவழி நாற்பது" ஆகிய நூல்களுக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்

விரிவுரையாளராக இருந்த பண்டித நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள் 1950-களிலேயே உரை எழுதி அவை தமிழ் மக்களிடையே பரவ வழி செய்துள்ளார்.

அவற்றை "இளையோர் வரிசை" என்னும் பிரிவில எமது "பத்மம் பதிப்பகம்" தனித்தனி சிறிய நூல்க ளாக வெளிக்கொணர்கிறது என்பதை மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். ஆத்திசூடி, மூதுரை, நல்வழி, கொன்றைவேந்தன், நறுந்தொகை ஆகிய மூல நூல்களைத் தந்துதவி எமக்குப் பாராட்டும் வழங்கி ஊக்குவித்த தஞ்சாவூர், நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் திருவருள் கல்லூரி நிறுவனர் - பேராசிரியர் திருமிகு பி.விருத்தரசவனார் அவர்களுக்கும், கார்நாற்பது, களவழி நாற்பது ஆகிய மூல நூல்களைத் தந்துதவிய திருச்சி, "திருவள்ளுவர் தவச்சாலை" நிறுவனர் "உலகப் பெருந்தமிழர்", "செந்தமிழ் அந்தணர்" புலவர் இரா.இளங்குமரனார் அவர்களுக்கும் எம் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றி உரித்தாகுக. பத்மம் பதிப்பக வளர்ச்சியில் என்றும் உறுதுணையாக இருக்கும் அண்ணர் இளவழக னாரை நெஞ்சார வணங்கி வாழ்த்துகின்றேன். தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தின் இளைய தலைமுறை எமது இம்முயற்சியை வரவேற்றுப் பயன்பெறும் என்று நம்புகிறோம்.

பதிப்பகத்தார்

பாட்டு முதற் குறிப்பு

	பக்கம்		பக்கம்
அம்மி	25	தண்ணீர்	22
ஆண்டாண்டு	18	தாந்தாமுன்	32
ஆவாரை	20	தேவர்	39
ஆறிடும்	33	நண்டு	36
ஆற்றங்	20	நன்றென்று	38
ஆற்றுப்	18	நீருநிழலு	26
ஆனமுத	28	நீறில்லா	28
இடும்பை	13	பாடுபட்டு	26
இழுக்குடை	33	பாலும்	11
ஈட்டும்	17	பிச்சைக்கு	21
உண்பது	31	பூவாதே	35
உள்ள	16	பெற்றார்	24
எண்ணி	14	புண்ணியம்	12
எல்லாப்	16	மரம்பழு	31
ஒருநாள்	19	மானங்	29
ஒன்றை	30	முப்பதாம்	38
கல்லானே	35	வருந்தி	15
சாதி	13	வினைப்பயனை	37
சிவாய	22	வெட்டன	34
செய்தீ	23	வேதாளஞ்	27
சேவித்துஞ்	24		

நல்வழி

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

பதவுரை: கோலம் செய் - அழகினைச் செய்கின்ற, துங்கம் - உயர்வாகிய, கரிமுகத்து - யானை முகத்தையுடைய, தூமணியே - பரிசுத்த மாகிய மாணிக்கம் போலும் விநாயகக் கடவுளே, பாலுந் தெளி தேனும் பாகும் பருப்பும் - ஆவின் பாலும தெளிந்த தேனும் வெல்லப்பாகும் பருப்பும் ஆகிய, இவை நாலும் கலந்து - இந்நான்கையும் கலந்து, நான் உனக்குத் தருவேன் - அடியேன் தேவரீருக்கு நிவேதிப்பேன்; சங்கத் தமிழ் மூன்றும் - சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட முத்தமிழையும், நீ எனக்குத் தா - தேவரீர் அடியேனுக்குத் தந்தருள்வீராக

இதன் கருத்து: விநாயகக் கடவுளே! தேவரீர் அடியேனது பூசையை ஏற்றுக்கொண்டு எனக்கு முத்தமிழ்ப் புலமையும் தந்தருள வேண்டும் என்பதாம். முத்தமிழ் - இயல், இசை, நாடகம் என்னும்

பிரிவினையுடைய தமிழ். தமிழ் முதல், இடை, கடையென்னும் முச்சங்கங்களால் வளர்க்கப் பெற்றமையால் சங்கத் தமிழ் எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று.

நன்மையே செய்க

(1) *புண்ணியம்ஆம் பாவம்போம் போனநாட் செய்த அவை*
மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் - எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

பதவுரை: புண்ணியம் ஆம் - அறமானது விருத்தியைச் செய்யும்; பாவம் போம் - பாவமானது அழிவினைச் செய்யும்; போனநாள் செய்த அவை - முற்பிறப்பிற் செய்த அப்புண்ணிய பாவங்களே, மண்ணில் பிறந்தார்க்கு - பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு, வைத்த பொருள் - (இப்பிறப்பிலே இன்பதுன்பங்களை அனுபவிக்குபம்படி) வைத்த பொருளாகும்; எண்ணுங்கால் - ஆராய்ந்து பார்க்கின், எச்சமயத்தோர் சொல்லும் - எந்த மதத்தினர் சொல்லுவதும், ஈது ஒழிய வேறு இல்லை - இதுவன்றி வேறில்லை; (ஆகையால்) தீது ஒழிய நன்மை செயல் - பாவஞ் செய்யாது புண்ணியமே செய்க.

புண்ணியத்தால் இன்பமும், பாவத்தால் துன்பமும் உண்டாதலால், பாவத்தை யொழித்துப் புண்ணியத்தைச் செய்க எ-ம் ஆக்கும் போக்கும் என்பன ஆம்போம் என நின்றன. *(1)*

ஈயாமையின் இழிவு

(2) சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் – மேதினியில்
இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கில் உள்ள படி.

பதவுரை: சாற்றுங்கால் - சொல்லுமிடத்து, மேதினியில் - பூமியில், சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை - இரண்டு சாதியின்றி வேறில்லை, (அவ் விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்) நீதி வழுவா நெறி - நீதி தவறாத நல்வழியில் நின்று, முறையின் - முறையோடு, இட்டார் - (வறியர் முதலானவர்க்கு) ஈந்தவரே, பெரியோர் - உயர்வாகிய சாதியார்; இடாதார் - ஆயாதவரே இழிபுலத்தார் - இழிவாகிய சாதியார்; பட்டாங்கில் உள்ளபடி - உண்மை நூலில் உள்ள இயற்கை இதுவேயாம்.

கொடுத்தவர் உயர்குலத்தினர்; கொடாதவர் இழிகுலத்தினர்; இவ்வகையன்றி வேறு சாதியில்லை எ-ம். (2)

ஈதலின் சிறப்பு

(3) இடும்பைக்கு இடும்பை இயலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே – இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகும் ஊழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

பதவுரை: இயல் உடம்பு இது - பொருந்திய இவ்வுடம்பானது, இடும்பைக்கு - துன்பமாகிய சரக்கு கட்கு, இடும்பை அன்றே - இட்டு வைக்கும் பை யல்லவா, இடும் பொய்யை - (உணவினை) இடுகின்ற

நிலையில்லாத இவ்வுடம்பை, மெய் என்று இராது - நிலையுடையதென்று கருதியிராமல் கடுக - விரையில், இடும் - வறியார்க்கு ஈயுங்கள், உண்டாயின்- (இவ்வறம் உங்களிடத்து) உண்டாயின், பெருவலி நோய் - மிக்க வலிமையுடைய பாசமாகிய பிணியி னின்றும், விண்டாரை - நீங்கியவரை, கொண்டாடும் - விரும்புகின்ற, வீடு - முத்தியானது, ஊழின் - முறை யாலே, உண்டாகும் - உங்கட்குக் கிடைக்கும்.

அறஞ் செய்தவர்க்கு முறையாலே வீடுபேறுண் டாகும். எ-ம். நீரிலெழுத்துப்போற் கணத்துள் அழிவதாகலின் உடம்பு பொய் எனப்பட்டது. உடம் பிற்கு மெய் என்று பெயர் வந்தது எதிர்மறையிலக் கணை. பயன் கருதாது செய்யும் அறத்தால் மனத்தூய் மையும், மெய்யுணர்வும், வீடுபேறும் முறையானே உண்டாகும் என்க. *(3)*

காலம் நோக்கிச் செய்க

(4) எண்ணி ஒருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற் - கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு

பதவுரை: யார்க்கும் - எத்தன்மையோர்க்கும், புண்ணியம் வந்து எய்துபோது அல்லால் - (முன் செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடும்பொழுதல்லாமல், ஒரு கருமம் - ஒரு காரியத்தை எண்ணி - ஆலோசித்து, செய்யொண்ணாது - செய்து முடிக்க இயலாது; (அப்படிச் செய்யின் அது) கண் இல்லான் - குருடன், மாங்காய் விழ - மாங்காயை விழுவித்தற்கு, எறிந்த மாத்திரைக் கோலைப் போலும்; ஆம் காலம் -

புண்ணியம் வந்து கூடும் பொழுது, அவர்க்கு ஆகும் - அவர்க்கு அக்காரியம் எளிதில் முடியும்.

புண்ணிய மில்லாதவன் செய்யத் தொடங்கிய காரியம் முடியப் பெறாது கைப்பொருளும் இழப்பன் எ-ம். மாத்திரை அளவு. குருடன் மாங்காயும் பெறாது கோலும் இழப்பன் என்க. *(4)*

கவலையுறுதல் கூடாது

(5) வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா - இருந்தேங்கி
நெஞ்சுசம்புண் ணாக நெடுந்தூரந் தாம்நினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்

பதவுரை: வாராத - (ஊழால்) வரக்கூடாதவைகள், வருந்தி அழைத்தாலும் - பரிந்து அழைப்பினும், வாரா - வாராவாம்; பொருந்துவன - (ஊழால்) வரக் கூடியவை, போமின் என்றால் போயிடுங்கள் என வெறுப்பினும், போகா - போகாவாம்; இருந்து ஏங்கி - (இவ்வுண்மையறியாமல்) இருந்து ஏக்கமுற்று, நெஞ்சம் புண் ஆக - மனம் புண்ணாகும்படி, நெடுந்தூரம தாம் நினைந்து - (அவற்றைத்) தாம் நெடுந்தூரம் சிந்தித்து, துஞ்சுவதே - மாண்டு போவதே, மாந்தர் தொழில் - மனிதர் தொழிலாகவுள்ளது.

இருவினைப் பயன்களாகிய இன்ப துன்பங்கள் தப்பாமல் வந்துகொண்டிருக்கும். ஆதலால் இன்பத்தை விரும்பியும் துன்பத்தை வெறுத்தும் கவலையுறுதல் தக்கதன்று எ-ம். *(5)*

பேராசை கூடாது

(6) *உள்ள தொழிய ஒருவர்க் கொருவர்சுகங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் - வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு.*

பதவுரை: ஒருவர்க்கு - ஒருவருக்கு, உள்ளது ஒழிய - (ஊழியினால்) உள்ள அளவல்லாமல், ஒருவர் சுகம் - மற்றொருவருடைய சுகங்களை, கொள்ள - அநுபவிக்க விரும்பினால், கிடையா - அவை கூடா வாம்; (ஆதலால்) குவலயத்தில் - பூமியில், உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு - மக்களுடம்போடு கூடிவாழும் உயிர்களுக்கு, வெள்ளக் கடல் ஓடி - வெள்ள நீரையு டைய கடல்கடந்து சென்று (பொருள்தேடி), மீண்டு கரையேறினால் - திரும்பிவந்து கரையேறினாலும், என் - அதனால் பயன் என்னை?

கப்பலேறிச் சென்று பெரும்பொருள் ஈட்டினா லும் ஊழினளவன்றி அநுபவித்தல் கூடாது எ-ம்.(6)

ஞானிகள் பற்றற்றிருப்பர்

(7) *எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் இவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார்
அறிந்திருப்பார் ஆதலினால் ஆங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.*

பதவுரை: எல்லாப் படியாலும் - எல்லா வகை யாலும், எண்ணினால் - ஆராயுமிடத்து, இவ்வுடம்பு- இந்த உடம்பானது, பொல்லாப் புழு- பொல்லாத புழுக்களுக்கும், மலிநோய் - நிறைந்த பிணிகளுக்கும், புல் குரம்பை - புல்லிய குடிசையாக இருக்கின்றது;

நல்லார் - நல்லறிவுடையோர், அறிந்திருப்பார் - (இவ் வுடம்பினிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள்; ஆதலினால் - ஆகையால் (அவர்கள்), கமல நீர் போல் - தாமரை இலையில் தண்ணீர் போல, பிறிந்து இருப்பார் - (உடம்போடு கூடியும்) கூடதிருப்பார்கள்; பிறர்க்குப் பேசார் - (அதைக் குறித்துப்) பிறரிடத்தில் பேச மாட்டார்கள். ஆம்: ஆசை.

உடம்பின் இழிவையறிந்த ஞானிகள் உடம் போடு கூடி இருப்பினும் அதிற் பற்றற்றிருப்பார்கள் எ-ம்.(7)

மரியாதையே தேடத்தக்கது

(8) ஈட்டும் பொருண்முயற்சி எண்ணிறந்த வாயினும்ஊழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம் - தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

பதவுரை: மகிதலத்தீர் - பூமியிலுள்ள மனித கேளே, கேண்மின் - கேளுங்கள்; ஈட்டும் பொருள் - தேடுதற்குரிய பொருள்களானவை, முயற்சி எண் இறந்த ஆயினும் - முயற்சிகள் அளவில்லாதன வாயினும், ஊழ் கூட்டும்படி அன்றிக் கூடாவாம்- ஊழ்கூட்டு மளவினல்லாமல் சேராவாம்; தனம் தரியாது - ஊழினாலே சேரினும்) அப்பொருள் நிலை பெறாது; தேட்டம் மரியாதை - (ஆதலினால் நீங்கள்) தேடத்தகுவது மரியாதையே யாம். ஆம்; ஆசை. காணுமிரண்டும் முன்னிலை யசை.

பொருள் ஊழினளவன்றி வாராமையானும், வந்த பொருளும் நிலைபெறாமையாலும், நிலை பெறுவதாகிய நல்லொழுக்கத்தையே தேடல் வேண்டும் எ-ம். (8)

குடிப்பிறந்தார் இல்லை எனமாட்டார்

(9) ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வாறு
ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு
நல்லகுடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்
இல்லையென மாட்டார் இசைந்து.

பதவுரை: ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம் வற்றிப்போய், அடி சுடும் அந்நாளும் - (மணலானது வெயிலினாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற அக்காலத்திலும், அவ் ஆறு - அந்த ஆறானது, ஊற்றுப் பெருக்கால் - ஊற்றுநீர்ப் பெருக்கினால், உலகு ஊட்டும் - உலகத்தாரை உண்பிக்கும்; (அது போல) நல்ல குடிப் பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தவர், நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும் - வறுமையுடையவரானாலும், ஏற்றவர்க்கு - இரந்தவர்க்கு, இசைந்து - மனமிசைந்து, இல்லையெனமாட்டார் - இல்லையென்று சொல்ல மாட்டார் (இயன்றது கொடுப்பர்).

உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர் வறுமைக் காலத்திலும இரந்தவர்க்குக் கொடாது விடார் எ-ம். (9)

இட்டு உண்டு இரும்

(10) ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா
நமக்கும் அதுவழியே நாம்போம் அளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும்.

பதவுரை: மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - வருடா வருடந்தோறும் அழுது

புரண்டாலும், மாண்டார் வருவரோ - இறந்தவர் திரும்பி வருவரோ (வரமாட்டார்); வேண்டா- (ஆதலினால்) அழ வேண்டுவதில்லை; நமக்கு அதுவழியே - நமக்கும் அம்மரணமே வழியாகும்; நாம் போம் அளவும் - நாம் இறந்துபோ மளவும் எமக்கு என் என்று - எமக்கு யாது சம்பந்தமென்று, இட்டு உண்டு இரும் - பிச்சையிட்டு நீங்களும் உண்டு கவலையற்று இருங்கள்.

இறந்தவர் பொருட்டு அழுதலாற் சிறிதும் பயனில்லாமையால் கவலையற்று அறஞ்செய்து வாழ்க எ-ம். *(10)*

பசி கொடியது

(11) ஒருநாள் உணவை ஒழியென்றால் ஒழியாய்
இருநாளுக்கு ஏலென்றால் ஏலாய் – ஒருநாளும்
என்னோ வறியாய் இடும்பைகூர் என்வயிறே
உன்னோடு வாழ்தல் அரிது.

பதவுரை: இடும்பைகூர் என் வயிறே - துன்பம் மிகுக்கின்ற என்னுடைய வயிறே; ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய் - (கிடையாத போது) ஒருநாளுக குணவை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய்; இரு நாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் - (கிடைத்த போது) இரண்டு நாளுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளென்றால் ஏற்றுக்கொள்ளாய். ஒருநாளும் என் நோ அறியாய் - ஒரு நாளிலாயினும் என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய்; உன்னோடு வாழ்தல் அரிது (ஆதலினால்) உன்னோடு கூடி வாழ்தல் எனக்கு அருமையாக இருக்கின்றது.

வயிற்றுக்கு உணவளிப்பதினும் வருத்தமான செயல் பிறிதில்லை எ-ம். *(11)*

உழவின் உயர்வு

(12) *ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசறிய*
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை கண்டர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

பதவுரை: ஆற்றங்கரையின் மரமும் - ஆற்றின் கரையிலுள்ள மரமும், அரசு அறிய வீற்றிருந்த வாழ்வும் - அரசன் அறியப் பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும், விழும் அன்றே - அழிந்துவிடும் அல்லவா; (ஆதலினால்) உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றம் - உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர் வாகும்; அதற்கு ஒப்பு இல்லை - அதற்கு நிகரான வாழ்க்கை வேறில்லை; வேறு ஓர் பணிக்கு - வேறு வகையான தொழில் வாழ்க்கைக்கெல்லாம் பழுது உண்டு - தவறு உண்டு.

ஆம்: சாரியை . கண்டீர்: முன்னிலை அசை.

உழுது பயிர்செய்து வாழும் வாழ்க்கையே சுதந்திர முடையதும், குற்றமற்றதும், அழிவில்லாததும ஆகிய வாழ்க்கையாகும். எ-ம் *(12)*

விலக்க இயலாதன

(14) *ஆவாரை யாரே அழிப்பர் அதுவன்றிச்*
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர் - ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.

பதவுரை: அம் புவியதன் மேல் - அழகிய பூமியின்மேலே, மெய் - உண்மையாக, ஆவாரை

அழிப்பார் யார் - வாழ்வதற்கு உரியாரை அழிக்க வல்லார் யாவர்? அது அன்றி - அதுவல்லாமல், சாவாரைத் தவிர்ப்பவர் யார் - இறத்தற்கு உரியவரை இறவாமல் நிறுத்த வல்லார் யாவர்? ஓவாமல் - ஒழியாமல், ஐயம் புகுவாரை - பிச்சைக்குச் செல்வோரை, விலக்குவார் யார் - தடுக்க வல்லவர் யாவர்? ஏ மூன்றும் அசை.

ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கக் கேடுகளைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை எ-ம். (13)

மானமே உயிரினும் சிறந்தது

(15) *பிச்சைக்கு மூத்தகுடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்*
இச்சைபல சொல்லி இடித்துண்கை – சிச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது
உயிர்விடுகை சால உறும்.

பதவுரை: பேசுங்கால் - சொல்லுமிடத்து, பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை - பிச்சை எடுத்து உண்டலினும் (இழிவிற்) பெரிய குடிவாழ்க்கை யாவது, பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை - பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருங்கி வாங்கி உண்ணுதலாம்; சிச்சீ- சீ சீ (இது என்ன செய்கை), வயிறு வளர்க்கைக்கு - இப்படி வயிறு வளர்ப்பதைப் பார்க்கிலும், மானம் அழியாது - மானங் கெடாமல், உயிர் விடுகை - உயிரை விடுதலை. சால உறும் - மிகவும் பொருந்தும்.

பிறரிடத்திலே இச்சை பேசி வாங்கி உண்டு மானம் இழந்து உயிர் வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு, மானத்தை நிறுத்துதல் உயர்வுடைத்து எ-ம். (14)

திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பு

(16) *சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு*
அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகும் அல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

பதவுரை: சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு - சிவாயநமவென்று தியானித்துக் கொண்டிருப்பவருக்கு, ஒருநாளும் அபாயம் இல்லை - ஒருபொழுதும் துன்பம் உண்டாகாது; இதுவே இஃதொன்றுமே, உபாயம் - (விதியை வெல்லுதற் கேற்ற) உபாயமும், மதி - இது வல்லாத எல்லா அறிவுகளும், விதிடே யஆய்விடும் - விதியின்படியே ஆகிவிடும்.

சிவபெருமானுக்குரிய திருவைந்தெழுத்தை இடையறாது நினைந்துகொண்டிருப்போர்க்கு விதியால் வரும் துன்பமில்லை; ஏனையர்க்கு உண்டு எ-ம். *(15)*

வியத்தகு விழுப்பொருள்

(17) *தண்ணீர் நிலநலத்தால் தக்கோர் குணங்கொடையால்*
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால் - பெண்ணீர்மை
கற்பழியா ஆற்றல் கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமாம் என்றே அறி.

பதவுரை: தண்ணீர் நில நலத்தால் - தண்ணீரானது நிலத்தினது நன்மையினாலும், தக்கோர் குணம் கொடையால் - நல்லோருடைய குணமானது ஈகையினாலும், கண் நீர்மை மாறாக் கருணையால் - கண்களுடைய குணமானது நீங்காத அருளினாலும், பெண் நீர்மை கற்பு அழியா ஆற்றல் - பெண்களுடைய

குணமானது கற்புநிலை கெடாத வழியினாலும், கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள் - கடல் சூழ்ந்த பூமியி னிடத்து. அற்புதம் ஆம் - வியக்கத்தக்க மேன்மையு டையனவாகும், என்று அறி - என்று நீ அறிவாயாக.

நில நன்மையினாலே தண்ணீருக்கும், கொடை யினாலே நல்லோருக்கும், அருளினாலே கண்களுக் கும், கற்பினாலே பெண்களுக்கும் பெருமை உண்டாகும் எ-ம். *(16)*

தீவினையே வறுமைக்கு வித்து

(18) *செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்*
எய்த வருமோ இருநிதியம் - வையத்து
அறும்பாவம் என்னவறிந்து அன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்.

பதவுரை: வையத்துப் பாவம் அறும் என்ன அறிந்து - பூமியிலே (அறஞ்செய்தலினாலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து, அன்று இடார்க்கு - அக்காலத்திலே ஈயாதவருக்கு, செய் தீவினை இருக்க - செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க, இன்று தெய்வத்தை நொந்தக்கால் - இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால், இரு நிதியம் எய்த வருமோ - பெரிய திரவியம் பொருந்த வருமோ? (வராது) வெறும பானைமேல் பொங்குமோ - வெறும் பானை (அடுப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ; (பொங்காது)

வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச செய்த தம்மை நோவாது, தெய்வத்தை நோதலிற் பயன் இல்லை எ-ம்.

இடிப்பார்க்கு ஈவர்

(18) *பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்*
உற்றார் உகந்தார் என வேண்டார் - மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தால் இடுவர் இடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

பதவுரை: பேர் உலகில் - பெரிய நிலவுலகத்திலே, பெற்றார் - (எம்மைப்) பெற்றவர், பிறந்தார். (எமக்குப்) பிறந்தவர், பெருநாட்டார் - (எம்முடைய) பெரிய தேசத்தார், உற்றார் - (எம்முடைய) சுற்றத்தார், உகந்தார் - (எம்மை) நேசித்தவர், என வேண்டார் - என்று விரும்பாதவராகிய உலோபிகள், மற்றோர் - பிறர், இரணம் கொடுத்தால் - தம்முடம்பிலே புண் செய்தால், இடுவர் - (அவருக்கு எல்லாம்) கொடுப்பர்; சரணம் கொடுத்தாலும் இடார்- (முன் சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும் அவருக்கு ஒன்றுங் கொடார். ஏ-தாம் இரண்டும் அசை.

உலோபிகள் தம்மைத் துன்புறுத்தும் கொடியவர்களுக்கன்றி நலம் புரியும் தாய் தந்தையார் முதலாயினோருக்குக் கொடார் எ-ம். *(18)*

பேரின்பம் நாடாப் பேதைமை

(20) *சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல் கடந்தும்*
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைததும் - போவிப்பம்
பாழின் உடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி அரிசிக்கே நாம்.

பதவுரை: வயிற்றின் கொடுமையால் - வயிற்றினுடைய (பசிக்) கொடுமையினாலே, சேவித்தும் - (பிறரைச்) சேவித்தும், சென்று இரந்தும் - (பலரிடத்தே)

போய் யாசித்தும், தெள்நீர்க் கடல் கடந்தும் - தெளிவாகிய நீரையுடைய கடலைக் கடந்து வேறு நாடு சென்றும், பாவித்தும் - (ஒருவரைப் பெரிய வராகப்) பாவித்தும், (ஒருவரைப் பெரியவராகப்) பாவித்தும், பார் ஆண்டும் - பூமியை ஆண்டும், பாட்டு இசைத்தும் - (செல்வரைப் புகழ்ந்து) பாட்டுப் பாடியும், நாம் - நாம் உடம்பை - இந் உடம்பினை, நாழி அரிசிக்கே - நாழி யரிசிக்காகவே, பாழின் - வீணிலே, போவிப்பம் - செலுத்துகின்றோம்.

வீட்டு நெறியிற் செல்லும் பொருட்டு அரிதாகக் கிடைத்த மனிதவுடம்பினை உணவு தேடுவதிலேயே கழிப்பது அறியாமையாகும். எ-ம். *(19)*

பரத்தையரால் செல்வம் பாழாம்

(21) *அம்மி துணையாக ஆறிழிந்த ஆறொக்குங்*
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - இம்மை
மறுமைக்கும் நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

பதவுரை: கொம்மை முலை - திரட்சி பொருந்திய தனங்களை, பகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - விற்கின்ற பரத்தையரை (இன்பங்காரணமாக) கொண்டாடுதல், அம்மி துணையாக - அம்மிக் கல்லே துணையாக, ஆறு இழிந்தவாறு ஒக்கும் - ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மையைப் போலும்; (அன்றியும்) மாநிதியம் போக்கி - (அது) பெரிய செல்வத்தை அழித்து, வெறுமைக்கு வித்து ஆய்விடும் - வறுமைக்குக் காரணமாகிவிடும்; (ஆதலால்) இம்மை மறுமைக்கு நன்று அன்று - அஃது இப்பிறப்பிற்கும் வருபிறப் பிற்கும் நல்லதாகாது.

விலைமகளிரைச் சேர்பவன் தான் கருதிய இன்பத்தை யடையாமல், வறுமையையும், பழி பாவங்களையும் அடைந்து இம்மை மறுமைகளில் துன்புறுவன் எ-ம். *(20)*

வஞ்சனையில்லார்க்கு வாய்க்கும் நலன்

(22) *நீரு நிழலு நிலம்பொதியும் நெற்கட்டும்*
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும் - ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமில்லார்க்கு என்றுந்
தருஞ்சிவந்த தாமரையாள் தான்.

பதவுரை: சிவந்த தாமரையாள் - செந்தாமரை மலரில் இருக்கின்ற திருமகள், வஞ்சம் இல்லார்க்கு - வஞ்சனை இல்லாதவருக்கு. நீரும் - நீர்வளத்தையும், நிழலும் - நிழல்வளத்தையும், நிலம்பொதியும் நெற்கட்டும் - நிலத்திலே நிறையும் நெற்போரையும், பேரும் - பேரையும், புகழும் - கீர்த்தியையும், பெரு வாழ்வும் - பெரிய வாழ்வையும், ஊரும் - கிராமத்தை யும், வரும் திருவும் - வளர்கின்ற செல்வத்தையும், வாழ்நாளும் - நிறைந்த ஆயுளையும், என்றும் தரும் - எந்நாளும் கொடுத்தருளுவள்.

வஞ்சனை யில்லாதவருக்கு இலக்குமியினது திருவருளினாலே எல்லா நலமும் உண்டாகும் எ-ம் *(21)*

பாவிகளின் பணம்

(23) *பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்*
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின்பு யாரே யநுபவிப்பார்
பாவிகாள் அந்தப் பணம்

*பதவுரை*டு பணத்தைப் பாடுபட்டுத் தேடி- பணத்தினை வருந்தி யுழைத்துச் சேர்த்து, புதைத்து வைத்து - (உண்ணாமலும் அறஞ்செய்யாமலும்) பூமியிலே புதைத்து வைத்து, கேடு கெட்ட மானிடரே - நன்மை யெல்லாவற்றையும் இழந்த மனிதர்களே, கேளுங்கள் - (நான் கூறுவதைக்) கேட்பீர்களாக; கூடுவிட்டு - உடம்பினை விட்டு, ஆவி போயின பின்பு - உயிர் நீங்கிய பின்பு, பாவிகாள் - பாவிகளே, அந்தப் பணம் - அந்தப் பணத்தை, இங்கு ஆர் அனுபவிப்பார் - இவ்விடத்து யாவர் அநுபவிப்பார்? தான், ஏ இரண்டும் அசை.

அறத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் சாதனமாகிய பொருளை வீணிலே பூமியிற் புதைத்து வைப்பதைப் பார்க்கிலும் அறியாமையில்லை எ-ம். (22)

வழக்கோரஞ் சொன்னவர் மனை பாழ்

(23) வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே - மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

பதவுரை: மன்று ஓரஞ் சொன்னார் மனை - தருமசபையிலே ஓரஞ் சொன்னவருடைய வீட்டிலே, வேதாளம் சேரும் - பேய்கள் (வந்து) சேரும்; வெள் ளெருக்குப் பூக்கும் - வெள்ளெருக்கு (முளைத்து) மலரும்; பாதாளமூலி படரும் - பாதாளமூலியென்னும கொடி படரும்; மூதேவி சென்று இருந்து வாழ்வள் - மூதேவியானவள் போய் நிலைபெற்று வாழ்வாள்; சேடன் குடி புகும் - பாம்புக்ள குடியிருக்கும்.

ஏ ஐந்தும் அசை.

நீதிமன்றத்திலே வழக்கோரஞ் சொன்னவர் குடும்பத்தோடு அழிவதுமன்றி, அவர் குடியிருந்த வீடும் பாழாம் எ-ம் (23)

ஓரம் - நடுவுநிலை யின்மை

வாழ்க்கை மாண்பு ஐந்து

(24) *நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா உண்டிபாழ்*
ஆறில்லா ஊருக் கழகுபாழ் - மாறில்
உடன்பிறப் பில்லா உடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

பதவுரை: நீறு இல்லா நெற்றி பாழ் - விபூதி யில்லாத நெற்றி பாழாகும்; நெய் இல்லா உண்டி பாழ் - நெய்யில்லாத உணவு பாழாகும்; ஆறு இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ் - நதி யில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும், மாறு இல் உடன்பிறப்பு இல்லா உடம்பு பாழ் - மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழா கும்; மடக்கொடி இல்லா மனைபாழே (இல்லறத்திற்குத் தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும்.

திருநீற்றினாலே நெற்றியும், நெய்யினாலே உணவும், நதியினாலே ஊரும், துணைவராலே உடம்பும், மனைவியினாலே வீடும் சிறப்படையும் எ-ம். (24)

வரவறிந்து செலவிட வேண்டும்

(25) *ஆன முதலில் அதிகஞ் செலவானான்*
மானம் அழிந்து மதிகெட்டுப் - போனதிசை
எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் ஏழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனாம் நாடு.

பதவுரை: ஆன முதலில் செலவு அதிகம் ஆனால் - தனக்குக் கிடைத்த முதற்பொருளுக்குச் செலவு மிகுதி செய்யலானவன், மானம் அழிந்து - பெருமை கெட்டு, மதிகெட்டு - அறிவு இழந்து, போனதிசை எல்லார்க்கும் கள்ளன் ஆய் - தான் ஓடிப் போன திசையினும் எல்லார்க்கும் திருடனாகி, ஏழ் பிறப்பும் தீயன் ஆய் - எழுவகைப் பிறப்புக்களினும் பாவம் உடையவனாகி, நல்லார்க்கும் பொல்லன் ஆம் - (தன்னிடத்து அன்பு வைத்த) நன்மக்களுக்கும் பொல்லாதவ னாவான்; நாடு (இதனை) ஆராய்ந்து அறிவாயாக.

வரவுக்கு மிகுதியாகச் செலவு செய்பவன் பழிபாவங்களை அடைவான். ஆதலின், வரவுக் குத் தக்க செலவு செய்ய வேண்டும் எ-ம். **(25)**

பசி வந்திடப் பத்தும் பறக்கும்

(26) *மானங்குலங்கல்வி வண்மை அறிவுடைமை*
தானந் தவம் உயர்ச்சி தாளாண்மை - தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

பதவுரை: பசி வந்திட - பசிநோய் வந்தால், மானம் - மானமும், குலம் - குடிப்பிறப்பும், கல்வி- கல்வியும், வண்மை - ஈகையும், அறிவுடைமை- அறிவுடைமையும், தானம் - தானமும், தவம் - தவமும், உயர்ச்சி - உயர்வும், தாளாண்மை - தொழின் முயற்சியும், தேனின் கசிவந்த சொல்லியர் மேல் காமுறுதல் - தேன் போலும் இனிமை பொருந்திய சொல்லையுடைய மங்கையர்மேல் ஆசை வைத்தலும

ஆகிய, பத்தும் பறந்துபோம் - இப்பத்தும் விட்டோடிப்போம்.

மான முதலிய எல்லா நலங்களையும் கெடுத்தலினாலே பசி நோயுனுங் கொடியது பிறிதில்லை. எ-ம்.

தானம் தக்கார்க்கு நீருடன் அளிப்பது; பதவியும் ஆம். *(26)*

எல்லாம் இறை செயல்

(27) *ஒன்றை நினைக்கின் அதுவொழிந்திட்டொன்றாகும்*
அன்றி அதுவரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனையாளும் ஈசன் செயல்.

பதவுரை: ஒன்றை நினைக்கின் - ஒரு பொருளைப பெற நினைத்தால், அது ஒழிந்திட்டு ஒன்றாகும் - அப்பொருள் கிடையாமல் வேறொரு பொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்; அன்றி அதுவரினும் வந்து எய்தும் - அப்படியல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்; ஒன்றை நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும் - (இன்னும்) ஒரு பொருளை நினையாதிருக்க முன்னே அது தானே வந்து நின்றாலும் நிற்கும்; எனை ஆளும் ஈசன் செயல் - (இவைகளெல்லாம்) என்னை ஆண்டருளும் கடவுளுடைய செய்கைகளாகும்.

இருவினைகளுக் கீடாக இன்ப துன்பங்களை ஊட்டும் கடவுளுடைய கருத்தின்படியேயன்றி, உயிர்களுடைய கருத்தின்படி ஒன்றும் நடவாது. எ-ம் *(27)*

மனவமைதி வேண்டும்

(28) உண்பது நாழி உடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந்து எண்ணுவன- கண்புதைந்த
மாந்தர்குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

பதவுரை: உண்பது நாழி- உண்பது ஒரு நாழியரிசி யன்னமேயாகும்; உடுப்பது நான்கு முழம் - உடுப்பது நான்கு முழ உடையேயாகும்; (இப்படி யாகவும்) நினைந்து எண்ணுவன எண்பது கோடி - நினைத்து எண்ணும் காரியங்களோ எண்பது கோடியாகின்றன; (ஆதலினால்) கண் புதைந்த - அகக்கண் குருடாயிருக்கிற, மாந்தர் குடி வாழ்க்கை - மக்களின் குடிவாழ்க்கையானது, மண்ணின் கலம்போல - மட்கலம்போல, சாம் துணையும் - இறக்குமளவும், சஞ்சலமே - (அவர்க்குத்) துன்பமாகவே இருக்கிறது.

உள்ளதே போதும் என மனம் அமைந்திரா தவர்கள் இறக்கும் வரையில் சஞ்சலமே அடைவார்கள். எ-ம். *(28)*

கொடையாளருக்கு எல்லாரும் உறவினர்

(29) மரம்பழுத்தால் வௌவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை - சுரந்தமுதம்
கற்றா தரல்போற் கரவாது அளிப்பரேல்
உற்றார் உலகத் தவர்.

பதவுரை: மரம் பழுத்தால் - மரம் பழுத்திருந் தால், வா என்று வௌவாலைக் கூவி இரந்து அழைப் பார் - (இப்பழத்தைத் தின்னுதற்கு) வா என்று

வௌவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர், அங்கு யாவரும் இல்லை - அம் மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை; கன்று ஆ அமுதம் சுரந்து தரல்போல் - கன்றையுடைய பசுவானது பாலைச் சுரந்து கொடுத்தல் போல, கரவாது அளிப்பரேல் - ஒளிக்காமற் கொடுப்பாராயின், உலகத்தவர் உற்றார் - உலகத்தார் (அவ் வௌவால் போலத் தாமே வந்து) உறவினராவார்.

கொடையாளர்க்கு எல்லாரும் தாமே உறவினராவார். எ-ம். *(29)*

விதியின் தன்மை

(30) *தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யநுபவிப்பார்*
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே - வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலாம் ஊரெல்லாம் ஒன்றா
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

பதவுரை: வேந்தே - அரசனே, தாம் தாம் முன் செய்த வினை - தாம் தாம் முற்பிறப்பிலே செய்த நல்வினை தீவினைகளை, பூந்தாமரையோன் பொறி வழியே - தாமரை மலரில் இருக்கின்ற பிரமன் விதித்தபடியே, தாமே அநுபவிப்பார் - தாமே அநுபவிப்பார்கள்; ஒறுத்தாரை என் செயலாம் - (தீவினையினாலே தூண்டப்பட்டுத்) தீங்கு செய்தவரை நாம் யாது செய்யலாம்; ஊர் எல்லாருந் திரண்டு வெறுத்தாலும் விதி போமோ - ஊரிலுள்ளார் எல்லாம் ஒன்றா வெறுத்தாலும் விதி போகுமா (போகாது).

தமக்கு ஒருவன் துன்பஞ் செய்யின், அது தாம் முன் செய்த தீவினைக்கீடாகக் கடவுளாலே தமக்குக் கிடைத்ததென்று அமைவதே அறிவு எ-ம். *(30)*

நல்லன நான்கு

(31) இழுக்குடைய பாட்டிற்கு இசைநன்று சாலும்
ஒழுக்கம் உயர்குலத்தின் நன்று - வழுக்குடைய
வீரத்தின் நன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தின் நன்று தனி.

பதவுரை: இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று - இலக்கண வழுக்களையுடைய செய்யுளினும் (அஃதில்லாத) வழக்கு நல்லது, உயர்குலத்தின் சாலும் ஒழுக்கம் நன்று - உயர் குலத்தினும் (அஃதில்லாத) மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது; வழுக்கு உடைய வீரத்தின் விடா நோய் நன்று - தவறுதலையுடைய வீரத்தினும் தீராப் பிணி நல்லது; பழிக்கு அஞ்சாத் தாரத்தின் தனி நன்று - பழிச் சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனைவியோடு கூடி வாழ்தலினும் தனியே இருத்தல் நல்லது.

இலக்கணப் பிழையுடைய பாட்டும், நல்லொ ழுக்கமில்லாத உயர்குலமும், தவறுதலடையும் வீரமும், கற்பில்லாத மனைவியோடு கூடிய இல் வாழ்க்கையும், தீரா வசையை விளைவிக்கும் எ-ம். இசை - உலக வழக்காகிய சொற்றொடர். *(31)*

செல்வநிலையாமையறிந்து உதவுக

(32) *ஆறிடும் மேடும் மடுவும்போல் ஆஞ்செல்வம்*
மாறிடும் ஏறிடும் மாநிலத்தீர் - சோறிடுந்
தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறும் உயர்ந்து.

பதவுரை: மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ள வர்களே, ஆறு இடும் மேடும் மடுவும் போல் - ஆற்று

வெள்ளத்தினால் உண்டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும் போல, செல்வம் ஏறிடும் மாறிடும் - செல்வம் வளர்வதும் தேய்வதுமாய் இருக்கும்; (ஆதலினால்) சோறு இடும் - (இரப்பவருக்கு உண்ண) அன்னத்தை இடுங்கள்; தண்ணீரும் வாரும் - (பருகுதற்கு நல்ல) தண்ணீரையும் வாருங்கள்; தருமமே சார்பு ஆக - (இப்படிச் செய்து வருவீர்களானால்) இந்தத் தருமமே துணையாக, உள்நீர்மை உயர்ந்து வீறும் - உள்ளத்திலே தூயதன்மை ஓங்கி விளங்கும். ஆம், அசை.

நிலையில்லாத செல்வம் உள்ளபொழுதே இரப்பவர்களுக்குச் சோறும் தண்ணீரும் அளித்தால் மனம் தூய்மையுற்று விளங்கும் எ-ம். *(32)*

வன்சொல்லும் இன்சொல்லும்

(33) *வெட்டனவை மெத்தனவை வெல்லாவாம் வேழத்தில்*
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சில் பாயாது - நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

பதவுரை: வேழத்தில்பட்டு உருவும் கோல் பஞ்சில் பாயாது - (வலிய) யானையின் மேலே பட்டுருவும் அம்பானது (மெல்லிய) பஞ்சின்மேலே பாயாது; நெடு இருப்புப் பாறைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை - நெடுமையாகிய இருப்புப் பாறைக்குப் பிளவாத கருங்கற் காறையானது, பசுமரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும் - பச்சை மரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம்; (அவ்வாறே) வெட்டவை மெத்தனவை வெல்லாவாம் - வன்சொற்கள் இன்சொற்களை வெல்ல மாட்டாவாகும்; (இன் சொற்களே வெல்லும்)

வன்சொல் தோற்கும்; இன்சொல் வெல்லும் எ-ம் **(33)**

பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை

(34) கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங்கு எதிர்கொள்வர் - இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாள்மற்று ஈன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லாது அவன்வாயிற் சொல்.

பதவுரை: கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஒன்று உண்டாயின் - (ஒருவன்) படியாதவனே யானினும் (அவன்) கையிலே பொருள் மாத்திரம் இருந்தால், எல்லோரும் சென்று எதிர்கொள்வர் - (அவனை) யாவரும் போய் எதிர்கொண்டு உபசரிப் பார்; இல்லானை இல்லாளும் வேண்டாள் - (படித்தவனே யாயினும் பொருளே) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும் விரும்பாள்; ஈன்று எடுத்த தாய் வேண்டாள் - (அவனைப்) பெற்று வளர்த்த அன்னையும விரும்பாள்; அவன் வாயில் சொல் சொல்லாது - அவன் வாயிற் பிறக்குஞ் சொல்லானது பயன்படாது. அங்கு, மற்று: அசை.

கல்லாதவனே யாயினும் பொருளுடையவனை எல்லாரும் மதிப்பர்; கற்றவனே யாயினும் பொருளிள் ளலாதவனை ஒருவரும் மதியார் எ-ம். *(34)*

உரைப்பினும் பேதை உணரான்

(35) பூவாதே காய்க்கும் மரமுமுள மக்களும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே - தூவா
விரைத்தாலும் நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்கு
உரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

பதவுரை: பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள - பூவாமலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு; (அதுபோல)

மக்களுளும் ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உளர் - மனிதர்களுள்ளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்ய வல்லவரும் உண்டு; தூவா விரைத்தாலும் நன்று ஆகா வித்து என - தூவி விரைத்தாலும் முளைத்துப் பயன்படாத விதைபோல, பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது - மூடனுக்கு (எடுத்து விளங்கச்) சொன்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு (அவனிடத்து) உண்டாகாது.

குறிப்பறிந்து செய்வாரே அறிவுடையோர்; அறிவிக்கவும் அறிந்து செய்யாதவர் மூடர் எ-ம். **(35)**

பிறர்மனை விரும்பாமை

(36) *நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்தில்*
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோல் - ஒண்டொட
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலம் அயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

பதவுரை: ஒள் தொடீ - ஒள்ளிய வளையலை அணிந்தவளே, நண்டு சிப்பி வேய் கதலி - நண்டும் சிப்பியும் மூங்கிலும் வாழையும்; நாசம் உறும் காலத்தில் - தாம் அழிவை அடையுங் காலத்திலே; கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கைபோல் - (முறையே தாம்) கொண்ட (குஞ்சும் முத்தும் அரிசியும் காய்க்குலையும் ஆகிய) கருக்களை ஈனுந்தன்மை போல, (மனிதர்கள்) போதம் தனம் கல்வி பொன்ற வரும் காலம் - ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழிய வருங்காலத்தில், அயல் மாதர் மேல் மனம் வைப்பார் - பிற மகளிர் மேல் மனம் வைப்பார்கள்.

ஒருவன் மனைவியையன்றிப் பிற மகளிரை இச்சிக்கின், அஃது அவனிடத்துள்ள ஞானம் செல்வம் கல்வி என்னும் மூன்றுங் கெடுதற்கு அறிகுறியாகும் எ-ம். *(36)*

வீடடைவார்க்கு விதியில்லை

(37) *வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேதம் முதலாம்*
அனைத்தாய நூலகத்தும் இல்லை - நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவது அல்லால் கவலைபடேல் நெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

பதவுரை: வினைப்பயனை வெல்வதற்கு இரு வினைப் பயனை வெல்வதற்கு (உபாயதம்), வேத முதலாம் அனைத்து ஆயநூல் அகத்தும் இல்லை - வேத முதலாகிய எல்லா நூல்களையும் கற்பதன் கண்ணும் இல்லை, (எனினும்) நெஞ்சே- மனமே, கவலைபடேல் கவலையுறாதே, மெய் விண் உறுவார்க்கு - மெய்யாகிய வீட்டு நெறியில் நிற்பவருக்கு, நினைப்பது எனக் கண்உறுவது அல்லால் - (அவர்) நினைப்பது போலத் தோன்றுவது அல்லாமல், விதி இல்லை - ஊழ் இல்லையாம்.

முத்தி நெறியாகிய தியான சமாதிகளினாலன்றி நூல்களைக் கற்றலினால் வினையைக் கடக்க வொண்ணாது எ-ம்.

விண் - பரவெளியும் ஆம்; இப்பாட்டிற்கு வேறு வகையாகப் பொருள் கூறுவாரும் உளர். *(37)*

இறைவனுடன் இரண்டற்று நில்

(38) நன்றென்றும் தீதென்றும் நானென்றும் தானென்றும்
அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆகாதே - நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

பதவுரை: நன்று என்றும் - (இது) நல்லது என்றும், தீது என்றும் - (இது) தீயது என்றும், நான் என்றும் - (இது செய்தவன்) நான் என்றும், தான் என்றும் - (இது செய்தவன்) அவன் என்றும், அன்று என்றும் - (இது) அன்று என்றும், ஆம் என்றும் (இது) ஆகும் என்றும், ஆகாதே நின்ற நிலை - பேதஞ் செய்யாமல் (இரண்டறக் கலந்து) நின்ற நிலையே, தான் அது ஆம் தத்துவம் ஆம் - ஆன்மாவாகிய தான் (பதியாகிய) அதுவாகுகின்ற உண்மை நிலையாகும்; தேடும் பொருள் தன்னின் வேறாக மெய்ப்பொருளாகிய கடவுளைத் தேடுவது, சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குப் போனவா - சம்பை அறுத்தவர் (அதனைக் கட்டுதற்கு அதுவே அமையுமென்று அறியாமல்) கயிறு தேடிப் போனது போலும்.

உயிரினுள்ளே கடவுளைக் கண்டு அதனோடு பேதமின்றிக் கலந்து நிற்கும் நிலையே உண்மை நிலை எ-ம். சம்பு - ஓர் வகைப் புல்.

முப்பது ஆண்டிற்குள் முதல்வனை யறி

(39) முப்பதாம் ஆண்டளவில் மூன்றற்று ஒருபொருளைத்
தப்பாமல் தன்னுள் பெறானாயின் - செப்புங்
கலையளவே ஆகுமாம் காரிகையார் தங்கள்
முலையளவே ஆகுமாம் மூப்பு.

பதவுரை: முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில் - முப்பது வயதினளவிலே, மூன்று அற்று - முக்குற்ற மும் ஒழியப்பெற்று, ஒரு பொருளை - கேவலப் பொருளாகிய கடவுளை, தப்பாமல் தன்னுள் பெறான ஆயின் - (ஒருவன்) தவறாமல் தன்னுள்ளே (அனுபவ உணர்வால்) அடையானாயின் காரிகையார் தங்கள் மூப்பு முலை அளவே ஆகுமாம் - அழகிய மாதர்கள் முதுமையில் (பதியுடன் கூடி இன்பம் நுகர்தலின்றி) முலையினை யுடையராதல் மாத்திரமே போல, செப்பும் கலை அளவே ஆகும். (அவன் முதுமையில் பதியுடன் கூடி இன்பம் நுகரப் பெறாமல்) கற்கும் கல்வியை உடையவனாதல் மாத்திரமே ஆவன்.

மூப்பு வருவதற்குள்ளே முக்குற்றமற்று மெய்ப் பொருளையடைந்தின் புற முயலல் வேண்டும் எ-ம். முக்குற்றம் காம வெகுளி மயக்கங்கள், ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய பாசம் மூன்றும் என்னலும் ஆம். இப்பாட்டிற்கு யாம் கூறி பொருளே பொருத்த முடைத்தாதலை ஓர்ந்துணர்க. *(39)*

ஒத்த கருத்தமை ஒண்தமிழ் நூல்கள்

(40) தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

பதவுரை: தேவர் குறளும் - திருவள்ளுவ நாயனா ருடைய திருக்குறளும், திருநான்மறை முடிவும் - சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும், மூவர் தமிழும் (திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார்,

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்னும் சமயகுரவர்) மூவர்களுடைய (தேவாரமாகிய) தமிழ் வேதமும், முனிமொழியும் - வாதவூர் முனிவராகிய மாணிக்க வாசகர் மொழிந்தருளிய, கோவை திருவாசகமும் - திருக்கோவையார் திருவாசகங்களும், திருமூலர் சொல்லும் - திருமூல நாயனாருடைய திருமந்திரமும், ஒரு வாசகம் என்று உணர் - ஒரு பொருளையே குறிப்பனவென்று அறிவாயாக.

திருக்குறள் முதலிய இவையெல்லாம் பொருண் முடிவு வேறுபடாத மெய்ந்நூல்கள் எ-ம் "முனி மொழியும்" என்பதற்கு "வியாச முனிவருடைய வேதாந்த சூத்திரம்" என்றும் பொருள் கூறுவர். (40)

நல்வழி

ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை கண்டர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு

என்னும் பாடல் "உழுது பயிர் செய்தலே சுதந்திர முடைய வாழ்க்கை" என்பதை வலியுறுத்துவதாக நாட்டார் உரையில் கூறியுள்ளார். இன்று நாட்டில் வேளாண் தொழிலுக்கான விளைநிலங்களை வெளி நாட்டு வணிகக் குழுமங்களுக்கு உரிமையாக்கிடும் போக்கு மற்றொரு விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு வித் திட்டு விடுமோ என நினைக்கத் தோன்றுகிறது. இதுபோல சிந்தனையைத் தூண்டும் மற்ற உரைகளைப படித்துப் பயன்பெற நூலினுள் செல்ல வேண்டுகிறோம்.

"அறிவொளி விளக்கால்
அவர்விளக் கேற்று!
செறிவுரை பகர்ந்திடு!
செழிக்க அன்புசெய்;
முறிவுரை பகரேல்!
முகவுரை கீழ்மை!
வெறியுணர் வடக்கு!
வீம்பறி யாமை!"

பெருஞ் சித்திரனார்

ரூபா.60.00

பத்மம் பதிப்பகம்

PPN: 001-01-01-10